

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2015 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach
w składzie:

Przewodniczący Sędzia WSA Jacek Kuza

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2015 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie

o wymierzenie Wójtowi Gminy Iwaniska grzywny z powodu nieprzekazania skargi wraz z
odповідzią na skargę i aktami sprawy

na podstawie art. 55 § 1 p.p.s.a.

postanawia:

I. wymierzyć Wójtowi Gminy Iwaniska grzywnę w wysokości 200 (dwieście) złotych;

II. zasądzić od Wójta Gminy Iwaniska na rzecz Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z
siedzibą w Jędrzejowie kwotę 357 (trzysta pięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania sądowego.

Wzajemny podpis na oryginale

Za zgodność z oryginałem

Świadczy:

Starszy biegły sądowy

Katarzyna [signature]

UZASADNIENIE

W skierowanym do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach wniosku z dnia 11 marca 2015 r., Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie wniosło o wymierzenie Wójtowi Gminy Iwaniska grzywny za niezastosowanie się przez ten organ do obowiązków, o których mowa w art. 54 § 2 p.p.s.a. Uzasadniając wniosek strona skarżąca wskazała, że w dniu 17 grudnia 2014 r. wniosła za pośrednictwem Wójta Gminy Iwaniska skargę na bezczynność tego organu w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej. W reakcji na tę skargę pismem z dnia 19 grudnia 2014 r. Wójt udzielił żądanej informacji publicznej, a w dniu 31 grudnia 2014 r., zwrócił skarżącemu Stowarzyszeniu na jego konto bankowe kwotę 100 zł. W związku z tym skarżący zwrócił się do organu o wyjaśnienie celu wpłaty, jednak do dnia dzisiejszego nie otrzymał odpowiedzi. Pismem z dnia 24 lutego 2015 r. skarżący dostał informację z WSA w Kielcach, że Wójt Gminy Iwaniska nie przekazał skargi Stowarzyszenia do tego Sądu.

W odpowiedzi na wniosek Wójt Gminy Iwaniska wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że wniosek o udzielenie informacji publicznej nie został podpisany zgodnie z art. 63 § 3 i 63 § 3a kpa w związku z art. 20a ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. W tej sytuacji oczekiwał on na doręczenie korespondencji z podpisanym wnioskiem o wszczęcie stosownego postępowania. Zamiast tego strona skarżąca skierowała skargę na bezczynność organu. Po zapoznaniu się z podpisaną skargą informacja została niezwłocznie udzielona, dlatego bezczynność nie miała miejsca bez podstawy prawnej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach zważył, co następuje:

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) zwanej dalej p.p.s.a., skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie

postępowania jest przedmiotem skargi. Organ, o którym mowa w § 1, przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia (§ 2). Z kolei stosownie do treści art. 55 § 1 p.p.s.a., w razie niezastosowania się do obowiązków, o których mowa w art. 54 § 2, sąd na wniosek skarżącego może orzec o wymierzeniu organowi grzywny.

Z treści przytoczonego art. 55 § 1 p.p.s.a. wynika, iż wyłączną, materialnoprawną przesłanką orzeczenia o wymierzeniu grzywny jest niewypełnienie przez organ obowiązków wynikających z art. 54 § 2 p.p.s.a. w terminie przewidzianym w tym przepisie bądź, tak jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, w terminie przewidzianym w art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 782 ze zm.), zgodnie z którym do skarg rozpatrywanych w postępowaniu o udostępnienie informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.), z tym że przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi, które to uregulowanie stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 54 § 2 p.p.s.a.

Podkreślić należy, że wymierzenie grzywny nie jest obligatoryjne. Użycie przez ustawodawcę słowa "może" oznacza, iż Sąd wydając orzeczenie w tym przedmiocie powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności przyczyny niewypełnienia przez organ obowiązków wynikających z cytowanego art. 21 pkt 1, czas jaki upłynął od wniesienia skargi oraz to, czy przed rozpatrzeniem wniosku o wymierzenie grzywny organ ten obowiązek wypełnił i wyjaśnił powody niedotrzymania terminu. Ukaranie organu grzywną służy także zapobieganiu naruszenia prawa w przyszłości (por. postanowienie NSA z dnia 25 sierpnia 2011 r. I OZ 597/11 dostępny w internecie <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Z treści skargi oraz dokumentacji załączonej przez organ wynika, że skarga na bezczynność wpłynęła do jego siedziby w dniu 19 grudnia 2014 r., a więc wyżej wspomniany 15 dniowy termin upłynął w dniu 5 stycznia 2015 r. (3 i 4 stycznia 2015 r. przypadły na sobotę i niedzielę). Tymczasem skarga do Sądu została przekazana w dniu 17 kwietnia 2015 r., a więc z ponad trzymiesięcznym opóźnieniem.

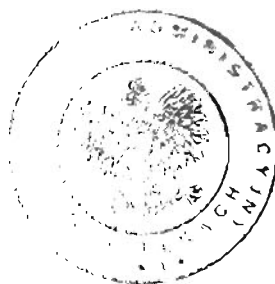
Stosownie do postanowień art. 154 § 6 w związku z art. 55 § 1 p.p.s.a. grzywnę wymierza się do wysokości dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia

miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów.

Określając wysokość orzeczonej grzywny Sąd wziął pod uwagę z jednej strony znaczne przekroczenie ustawowego terminu przekazania skargi do Sądu oraz niewystarczającą motywację zaniechania organu w tym zakresie (uwzględnienie skargi przez organ w trybie art. 54 § 3 p.p.s.a. nie zwalnia organu od obowiązku przekazania skargi do sądu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, por. postanowienie NSA z dnia 8 grudnia 2005 r., II OZ 1197/05), a z drugiej strony fakt wypełnienia przez organ jego obowiązku w zakresie udostępnienia informacji publicznej krótko po wniesieniu skargi na bezczynność do organu.

Mając powyższe na uwadze Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach, na podstawie art. 55 § 1 oraz art. 154 § 6 p.p.s.a. orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 200 w związku z art. 205 § 2 i art. 64 § 3 p.p.s.a. Sąd orzekł o zwrocie kosztów postępowania, na które składa się wpis sądowy od wniosku w wysokości 100 zł, wynagrodzenie adwokata (240 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). Wynagrodzenie adwokata ustalono na podstawie § 18 ust. 1 pkt 1 lit. „c” rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 461).

Wzięliśmy podpis na oryginale

Za zgodność z oryginałem

Świadczy:

Stawomir Szlachetko

Katarzyna Szlachetko